

281

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 23 listopada 1956 r.

w sprawie przyznawania dodatków do rent dla rencistów nie pracujących i nie posiadających poza rentą dochodu z innych źródeł.

Na podstawie art. 60 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dodatki do rent starczych, inwalidzkich i rodzinnych, przewidziane w art. 60 dekretu, przysługują rencistom nie pracującym i nie posiadającym poza rentą dochodu z innych źródeł — na zasadach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

2. Dodatek do renty rodzinnej przysługuje uprawnionym do tej renty członkom rodziny, jeżeli warunki przewidziane w ust. 1 spełniają wszyscy uprawnieni do renty członkowie rodziny. Gdy warunki do dodatku spełniają tylko niektórzy uprawnieni do renty członkowie rodziny, członkom tym przysługuje dodatek do renty, jeżeli nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego z pozostałymi uprawnionymi do renty członkami rodziny, którzy nie spełniają warunków do tego dodatku.

§ 2. 1. Zatrudnienie rencisty dorywcze lub w niepełnym wymiarze godzin nie stanowi przeszkody do otrzymania dodatku, jeżeli z tytułu tego zatrudnienia rencista otrzymuje wynagrodzenie poniżej 500 zł miesięcznie.

2. Za dochód z innych źródeł poza rentą (§ 1 ust. 1), wyliczający prawo do dodatku, uważa się dochód:

- 1) z posiadanego przez rencistę gospodarstwa rolnego o obszarze co najmniej 2,5 ha,
- 2) z posiadanego przez rencistę przedsiębiorstwa przemysłowego, handlowego lub rzemieślniczego, bez względu na wysokość dochodu z tego przedsiębiorstwa,
- 3) posiadany przez rencistę z wszelkich innych źródeł w wysokości co najmniej 500 zł miesięcznie, z wyłączeniem jednak kwot otrzymywanych z tytułu alimentacji.

3. Wartość dochodów z kilku źródeł, o których mowa w ust. 1 i 2, zlicza się.

§ 3. Wypłaty dodatków rencistom zamieszkałym za granicą dokonuje się, jeżeli z krajem ich pobytu została zawarta umowa o wzajemności w zakresie ubezpieczeń społecznych. Wynagrodzenia i inne dochody uzyskiwane za granicą ocenia się w złotych w takiej wysokości, według jakiej oblicza się wartość rent zagranicznych wypłacanych w Polsce.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. L. Chajn

282

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 24 listopada 1956 r.

w sprawie podziału renty rodzinnej między uprawnionych członków rodziny.

Na podstawie art. 51 ust. 2 i art. 77 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. Podziału renty rodzinnej na równe części pomiędzy członków uprawnionych do renty dokonuje się, gdy:

- 1) uprawnionymi do renty są małżonek oraz dzieci, wnuki lub rodzeństwo, a małżonek nie sprawuje nad nimi wszystkimi opieki,
- 2) uprawnionymi do renty rodzinnej oprócz małżonka, dzieci, wnuków i rodzeństwa są również rodzice zmarłego,
- 3) uprawniony pełnoletni członek rodziny zażąda wypłaty części renty rodzinnej do swoich rąk.

§ 2. Rentę rodzinną, która ulega podziałowi na równe części, stanowią:

- 1) podstawowa kwota renty rodzinnej (art. 52 ust. 1 dekretu),
- 2) kwota wzrostu renty rodzinnej należna wszystkim uprawnionym członkom rodziny z powodu śmierci pracownika wskutek wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej (art. 52 ust. 2 dekretu),
- 3) kwota wzrostu renty rodzinnej należna wszystkim uprawnionym członkom rodziny ze względu na większą ilość uprawnionych (art. 52 ust. 3 dekretu).

§ 3. Jeżeli obliczona kwota renty rodzinnej (§ 2) łącznie z kwotami wzrostu przysługującego indywidualnie niektórym tylko członkom rodziny do ich części renty (art. 52 ust. 4 i 5 dekretu) oraz dodatkami do renty rodzinnej, przewidzianymi w art. 56 ust. 2, art. 59 ust. 2 i art. 60 dekretu przekracza górną granicę renty rodzinnej (art. 52 ust. 6 dekretu), wówczas rentę rodzinną oraz kwoty indywidualne i dodatki do renty obniża się do wysokości odpowiadającej stosunkowi, w